

Ny udenrigspolitisk strategi

Danmarks nye udenrigs- og sikkerhedspolitiske strategi lægger op til, at EU skal bestemme meget mere.

Side 2-3

Tysklands EU-kurs

Den tyske kansler ønsker et opgør med vetoretten i EU. Det får store konsekvenser for dansk udenrigspolitik.

Side 4

Demokratisk bundskaber

Danmark er det land i EU, hvor det er sværest at blive opstillet til EU. Læs alt om kravene.

Side 6-7

N Folk i Bevægelse

Udgivet af Folkebevægelsen mod EU

Nr. 2

Juni 2023

KAN VI FÅ ET FAIR EU-VALG?

Et beslutningsforslag i Folketinget ville gøre det nemmere for lister, der ikke i forvejen sidder i Folketinget eller EU-Parlamentet at stille op til EU-valg. Folkebevægelsen mod EU bakker aktivt op om forslaget.

Af Susanna Dyre-Greensite
Formand, Folkebevægelsen mod EU

Danmark er det land i EU, hvor det er allersværest at komme på stemmesedlen til EU-valg. Det kræver 70.680 vælgererklæringer at stille op til EU-Parlamentet. Til sammenligning kan partier, der vil stille op til Folketinget, nøjes med at indsamle omkring 20.000 vælgererklæringer. Den forskel vil et beslutningsforslag i Folketinget nu gøre op med.

Folketingsforslaget B 39 går i al sin enkelhed ud på, at antallet af vælgererklæringer, der kræves til EU-Parlamentsvalg, sættes ned til det samme antal, der kræves til Folketingsvalg. Det vil gøre det nemmere og, mener forslagsstillerne, mere demokratisk muligt at stille op til EU-valg.

TVÆRPOLITISK OPBAKNING

Det er Enhedslisten, som har stillet forslaget i Folketinget. Under førstebehandling var der opbakning på tværs af fløjene for at se på reglerne. SF, Alternativet, Danmarksdemokraterne, Dansk Folkeparti og Nye Borgerlige mente alle, at de nuværende regler gør det for svært for lister, der ikke i forvejen sidder i Folketinget, at stille op.

De seks partiers foreløbige opbakning giver dog ikke flertal. De tre regeringspartier samt Radikale Venstre og Liberal Alliance taler indtil videre imod forslaget. Deres argumentation lyder, at der er højere spærregrense ved EU-valg end ved Folketingsvalg, og at der derfor bør være et markant højere krav til antallet af vælgererklæringer.

FOLKEBEVÆGELSEN MOD EU STØTTER LOVFORSLAGET

Folkebevægelsen mod EU støtter derimod forslag B 39. Folkebevægelsen startede indsamlingen af vælgererklæ-

Billede fra aktion i Rigsdagsgården 9. maj

ringer til EU-valget i december 2021. De erfaringer, Folkebevægelsen mod EU har gjort sig med, hvor svært det er at indsamle vælgererklæringer til et EU-valg, samt en principiel holdning om, at det bør være nemt for almindelige mennesker at blande sig i EU-debatten gør, at Folkebevægelsen synes, at de nuværende regler skal laves om. Folkebevægelsens holdning uddybes i dette blads side 6-7.

Folketinget førstebehandlede beslutningsforslaget den 9. maj. Den 9. maj stod nogle af Folkebevægelsens københavnske aktivister i Folketingets Rigsdagsgård fra klokken halv ni for at byde politikerne velkommen med skilte og flyers, som støttede forslaget.

Den 9. maj er den ene dag om året hvor EU-flaget hejses i Rigsdagsgården, fordi det er den såkaldte "Europadag", som fejrer oprettelsen af Kul- og Stålnationen – samarbejdet, der i dag har udviklet sig til EU. Folkebevægelsens aktivister sørgede for, at det ikke kun var

EU-flaget men også EU-modstanden, der var synlig 9. maj.

DEPUTATION FOR INDENRIGSUDVALGET

Ud over aktionen i Rigsdagsgården gav Folkebevægelsen mod EU også sin mening til kende ved en officiel deputation for Indenrigsudvalget, som er det udvalg i Folketinget, som behandler beslutningsforslaget. Deputationen fandt sted 16. maj og har resulteret i flere henvendelser fra udvalget til Indenrigs- og Sundhedsministeren angående Folkebevægelsens erfaringer.

ÆNDRES REGLERNE?

Da Regeringen indtil videre ikke bakker op om en ændring af reglerne for opstilling til EU, ser det ikke ud til, at de bliver ændret lige foreløbig.

Dog har Folkebevægelsen mod EU samt forslagens stillere og støtter fået en offentlig diskussion i gang om, hvorvidt der er retfærdige rammer om EU-valg i Danmark. Den diskussion har manglet og kan ses som en sejr i sig selv.

EN STRATEGI UDEN STRATEGI

Danmarks nye udenrigs- og sikkerhedspolitiske strategi mangler både visioner og værdier. Er der overhovedet tale om en strategi?

Udenrigsminister Lars Løkke Rasmussen. Foto: Eric Vidal © European Union 2018 - Source : EP

Af Susanna Dyre-Greensite
Formand, Folkebevægelsen mod EU

Danmarks nye udenrigs- og sikkerhedspolitiske strategi blev præsenteret af udenrigsminister Lars Løkke Rasmussen under stor fanfare på Københavns Universitet den 16. maj 2023. Den tidligere regerings såkaldte værdibaserede udenrigspolitik er nu erstattet af noget, ministeren har døbt *pragmatisk idealisme*.

PRAGMATISK IDEALISME

Begrebet *pragmatisk idealisme* er ikke nyt i dansk politik. I 2006 brugte daværende udenrigsminister Per Stig Møller (K) udtrykket til at beskrive datidens strategi om at anvende både blød og hård magt i Mellemøsten. Den hårde magt bestod af militær tilstedeværelse i Irak og Afghanistan, og den bløde magt skulle bestå af demokratiudvikling og fattigdomsbekæmpelse.

I dag bruger udenrigsminister Lars Løkke Rasmussen begrebet *pragmatisk idealisme* til at beskrive en strategi, der med hans egne ord *"forholder sig til verden, som den rent faktisk er – og ikke, som vi ville ønske, at den var."* Danmark skal være mindre naiv end tidligere. Det indebærer ifølge udenrigsministeren, at selvom Danmark på den ene side fort-

sat går ind for værdier som demokrati og menneskerettigheder, skal vi være mere villige til at samarbejde med lande, som ikke gør.

DE "SVÆRE KOMPROMISSER"

Det kan diskuteres, om pragmatismen fylder mere end idealismen i strategien. Og om der i virkeligheden nærmere er tale om kynisme end pragmatisme.

Man kan for eksempel læse, at Danmark skal være mere åben over for handel med lande med helt andre syn på f.eks. menneskerettigheder og klima, så vi kan styrke vores egen forsyningssikkerhed. Der står ingen steder i strategien, at vi skal stille krav til de varer, vi køber, eller til de regimer, vi støtter gennem øget handel. Der står, at vi skal tænke den grønne omstilling ind i varer, vi selv producerer. Der står ikke noget om, at vi også skal tænke den ind i de varer, vi køber.

I strategien lyder det: *"Vi skal diversificere vores forsyning bredt set og styrke europæiske produktioner gennem frihandelsaftaler og en fortsat realisering af det indre marked – også når det betyder svære kompromisser."*

Strategien definerer ikke nærmere, hvad indholdet af disse svære men nødvendige kompromiser i handels-

politikken og det indre marked kunne være. Der er i øjeblikket flere forskellige kontroversielle handelsaftaler til forhandling i EU.

En af dem er handelsaftalen med den sydamerikanske handelsblok Mercosur, der består af Brasilien, Argentina, Paraguay og Uruguay. Aftalen vil få store negative konsekvenser for klima, miljø, fødevarerstandarder og oprindelige folks rettigheder. Selvom Mercosur-aftalen ikke nævnes eksplicit i den udenrigspolitiske strategi, er det formentligt den type *"svære kompromisser"*, der hentydes til.

Mange politikere i de nuværende regeringspartier har tidligere talt om vigtigheden af at fremme danske værdier gennem handel. En kritisk læsning af den nye strategi vil lyde, at man nu lægger op til at fremme EU's største industrier gennem handel, og at man lægger værdierne til side.

MIGRATIONSAFSNIT TALER UDEN-OM

Manglen på klare værdipolitiske retningslinjer skinner også igennem i omtalen af migration til Europa og Danmark. Migrationen til Europa stiger i øjeblikket år for år, og mange politiske iagttagere forudsiger en gentagelse af 2015's flygtningekrise.

Som reaktion på de mange flygtninge, der kom til i EU i 2015, oprettede EU aftaler med bl.a. Tyrkiet og Libyen om at holde migranter væk fra EU's grænser. Aftalerne indebærer, at mennesker, herunder flygtninge med beskyttelseskrav, tilbageholdes eller sendes tilbage til steder, hvor de mishandles. Aftalerne indebærer grove overtrædelser af international ret og basale menneskerettigheder.

EU's eget grænseagentur *Frontex* er også blevet fanget i systematiske menneskerettighedskrænkelser.

Danmarks nye udenrigspolitiske strategi lægger op til, at EU skal fortsætte deres beskyttelse af de ydre grænser samt lave endnu flere aftaler med tredjelande. Strategien forholder sig ikke til de gentagende krænkelser af menneskerettigheder, men siger tværtimod, at der er behov for mere af det samme.

Foruden en halv sætning om, at EU-aftaler bør holde sig "*inden for rammerne af vores internationale forpligtelser*", er der ingen retningslinjer for de nye aftaler. Regeringens ønske om en EU-flygtningelejr i Rwanda står ikke eksplicit nævnt i aftalen, men udenrigsministeren har bekræftet, at regeringen stadig ser det som en del af svaret på flygtningekrisen. Den manglende retssikkerhed i Tyrkiet, Libyen og eventuelt Rwanda må altså forstås som endnu et "*svært kompromis*".

EU SKAL BESTEMME ALT

Den nye udenrigs- og sikkerhedspolitiske strategi refererer meget til EU under samtlige emner. Strategien er blevet døbt til at være den mest EU-positive strategi i Danmarkshistorien. Politisk redaktør på Altinget Esben Schjørring gik så langt som til at kalde strategien for Lars Løkke Rasmussens "*jobansøgning til EU*"; fordi der er så meget omtale af EU og fordi strategien lægger sig så tæt op ad EU-toppens prioriteter.

Strategien bakker op om tanken om *åben strategisk autonomi*, som betyder at EU skal stå mere på egne ben. Det er en endnu mere protektionistisk tilgang, end EU tidligere har stået for. *Strategisk autonomi* er en tanke, særligt den franske præsident Emmanuel Macron har været stor fortaler for.

Der står "*EU*" 59 gange i den nye udenrigs- og sikkerhedspolitiske strategi. Hvad der derimod ikke nævnes med et eneste ord, er de tilbageværende danske forbehold. Der står ikke, at de skal fjernes, men modsat de fleste tidligere papirer af lignende karakter er de heller ikke beskyttet. Strategien nævner, at EU skal bestemme mere over dansk migrationspolitik, men præciserer ikke,

om regeringen dermed lægger op til en afskaffelse af retsforbeholdet. Omtale af euroforbeholdet glimrer også ved sit fravær.

FORSVARSPOLITIK ELLER ERHVERVSPOLITIK?

Ordet "*velfærd*" står kun nævnt en enkelt gang i den udenrigs- og sikkerhedspolitiske strategi. Det er i følgende formulering:

"Danmark skal også engagere sig i opbygningen af europæisk forsvarsindustri og styrke vores virksomheders engagement i de internationale samarbejder til gavn for vores sikkerhed, velstand og velfærd."

Sætningen kommer som en forklaring på, hvad Danmark skal bruge de nye muligheder, afskaffelsen af forsvarsforbeholdet ved folkeafstemningen sidste år giver. Det er bemærkelsesværdigt, at en erhvervspolitisk interesse, nemlig forsvarsindustriens, vejer så meget i forhold til, hvordan Danmark vil bruge EU's militære samarbejde.

OPGØR MED VETORET

Set fra en EU-kritisk vinkel er noget af det mest bekymrende ved strategien, at den lægger op til en afskaffelse af vetoretten på udenrigspolitikken. Strategien tager ikke endelig stilling til, om den skal fjernes, men modsat tidligere regeringer er denne regering åben over for det. Det bekræftede udenrigsministeren da strategien blev præsenteret.

I dag har alle lande vetoret på udenrigs-, forsvars- og skattepolitik. Det vil sige, at hvis et enkelt land er uenig med linjen på disse områder, kan det land stoppe en EU-vedtagelse. Vetoretten er en mulighed for, at også små lande, som ellers ikke har den store stemmewægt i EU-Rådet, kan gøre deres indflydelse gældende. Uden nogen vetoret,

kan lovgivning vedtages over selv store protester fra små lande.

Sidstnævnte så vi for nylig med EU's mindstelønsdirektiv. På trods af, at næsten hele det danske folketing og den svenske rigsdag var modstandere af direktivet, blev direktivet vedtaget, fordi de store lande havde flertal.

Når regeringen alligevel lægger op til, at vetoretten på udenrigspolitikken skal fjernes, er det fordi de mener, at EU skal tale "*med én stemme på den globale scene*". Det vil svække gennemslagskraften, mener regeringen, hvis enkelte lande modsætter sig den generelle linje. Hertil kan man indvende, at EU også risikerer at fremstå svækket, hvis EU efter en afskaffelse af vetoretten vedtager en linje, som enkelte lande herefter ytrer sig imod.

En anden del af begrundelsen for at kigge på reglerne er, at regeringen støtter en massiv udvidelse af EU med Ukraine og en række østeuropæiske lande. Regeringen ønsker dog ikke nødvendigvis, at de nye lande får for stor indflydelse på udenrigspolitikken. I strategien lyder det:

"Perspektivet er et EU med vel over 30 medlemslande. Vi skal derfor deltage aktivt i overvejelserne om, hvordan EU's politikker og spilleregler skal tilpasses, så også EU bliver klar til udvidelsen."

Det bliver spændende at følge en konkretisering af det i den kommende tid, hvor Danmark forud for det kommende EU-formandskab skal vedtage en ny Europapolitisk strategi.

Indtil videre består regeringens udenrigs- og sikkerhedspolitiske strategi mest af alt i at følge, hvad EU-toppen siger.

Udenrigsminister Lars Løkke Rasmussen. Foto: Michel Christen © European Union 2017 - Source : EP

TYSKLANDS NYE EU-RETNING

Tyskland har nye ideer til, hvordan EU skal udvikle sig på det udenrigs- og sikkerhedspolitiske område. Det får stor betydning for Danmark – særligt nu, hvor vi ikke længere har forsvarsforbeholdet.

Af Niels Eriksen

Næstformand, Folkebevægelsen mod EU

Opfattelsen blandt høgene i forbindelse med Ukrainekrigen har typisk været, at Tyskland er utroværdig og Ruslandsvenlig. Men spørgsmålet er, om man ikke skal se Tysklands ageren i en bredere kontekst?

På den såkaldte Europadag den 9. maj talte den Tyske kansler Olaf Scholz i EU-Parlamentet. Her gjorde Scholz sig til fortaler for, at EU skulle overgå fra kravet om enstemmighed i udenrigs- og sikkerhedspolitikken til at træffe beslutninger med flertal. Dermed vil vretoretten forsvinde.

DEN TYSKE LOGIK

Kim B. Olsen fra Dansk Institut for Internationale Studier har i RÆSON i foråret skrevet en artikel om netop Tysklands fremtidige udenrigspolitiske ageren. Ifølge Olsen kan man selvfølgelig ikke se bort fra betydningen af den tyske fortid, når man skal forstå Tysklands ageren internationalt. Dog er den nuværende tyske politiske virkelighed måske nok så vigtig. Olsen peger bl.a. på, at det, som nogen opfatter som tysk tøven, i virkeligheden handler om, at Tyskland ikke vil lade sig blindt diktere ind i udenrigs- og sikkerhedspolitiske situationer, der ikke afspejler tyske interesser og ønsker.

Olsen mener ikke, at Tysklands ageren i forhold til eksempelvis Ukrainekrigen viser et svagt og kaotisk Tyskland i splid med sig selv. Derimod viser den tyske "Ukrainetøven" mere et Tyskland, der nu er så stærk en magt, at det ikke lader sig skubbe rundt af de andre store EU-lande, USA og Storbritannien.

Olsen peger også på, at når Tyskland har besluttet sig konkret i forhold til Ukrainekrigen, så leverer de også. Det gælder f.eks. når det handler om Leopard 2 kampvogne. Tyskland er også sammen med Storbritannien ubetinget den største bidragsyder til Ukraines militære indsats.

Den tyske logik, både når man holder den op mod det Kim B. Olsen skrev i RÆSON og den tyske kanslers budskab til EU-parlamentet 9. maj, er, at Tyskland er ved at definere sin egen nye sikkerhedspolitiske position i verden,

Tyske kansler Olaf Scholz taler i EU d. 9. maj 2023. Foto: Eric Vidal © European Union 2023 - Source : EP

og ikke mindst i Europa (og her tænkes ikke kun på EU!).

Scholz' budskab i talen den 9. maj var, at Tyskland satser på EU. Det er jo ikke det samme som, at Tyskland underkaster sig EU. Med Storbritannien ude af EU og med en massiv tysk oprustning de kommende år, vil vi formodentlig se et Tyskland med EU-dirigentstokken i hånden i forhold til sikkerhedspolitikken. Ikke mindst hvis USA flytter sit fokus mere over på Kina og Fjernøsten.

FREMTIDENS FUSP?

Den danske udenrigsminister Lars Løkke Rasmussen har allerede nu på Danmarks vegne underlagt sig den tyske udenrigsdirigentstok. Løkke orienterede den 21. april 2023 Folketingets Europaudvalg at han var indtrådt som observatør i en tyskledet "vennegruppe" som arbejder for indførelsen af flertalsafgørelser i EU. I den gruppe sidder foruden Tyskland også bl.a. Frankrig, Spanien og Italien. Altså i høj grad de store EU-lande.

Lars Løkke Rasmussen har ifølge fagpressen.eu pointeret, at flertalsafgørelsernes indførelse skal ske på en måde, så det ikke kræver en traktatændring.

Det er jo givetvis fordi Løkke er bange for endnu en afstemning om EU's Fælles Udenrigs- og Sikkerhedspolitik (FUSP). Netop løftet om, at en dansk deltagelse i EU's FUSP-del ville ske på et mellemstatsligt grundlag med vretoret, var et af ja-sidens centrale løfter

under folkeafstemningskampagnen om dansk tilslutning i foråret 2022.

Den folkeafstemning vandt ja-siden!

Men meget tyder nu på, at det er nej-sidens analyse af fremtidens EU-militære samarbejdes grundlag, der vil afspejle den reelle virkelighed.

Vi vil komme til at se et stadig mere overnationalt FUSP-samarbejde, hvor de enkelte lande vil være underlagt flertalsafgørelser. Vi har også set et EU-forslag om, at EU-landenes oprustning skal finansieres via fælles lånoptagning. Det vil konkret betyde, at den stigning af de danske forsvarsudgifter, som et flertal i Folketinget allerede har bestemt sig for, vil blive endnu dyrere for de danske skatteydere. Det vil det, hvis den fælles lånoptagning vedtages i EU, fordi de danske borgere, udover at betale for sin egen oprustning, også vil komme til at betale en del af andre, fattigere EU-landes oprustning.

Nu kan vi overveje hvilken helligdag, der næste gang skal afskaffes.

Endelig vil vi også givet komme til at opleve Tyskland i en mere ledende rolle i forhold til udstikningen af retningen for EU's FUSP. Det er ikke ensbetydende med, at Danmark automatisk vil blive underlagt en ekspansionistisk udenrigspolitik. Men det vil formodentlig være en politik, der har tyske politiske og økonomiske interesser i fokus.

DAGBOG FRA EU

Folkebevægelsen mod EU besøgte nye og gamle samarbejdspartnere i Bruxelles i maj måned. Gode forbindelser til EU-Parlamentet er afgørende for den kritiske EU-oplysning, mener bevægelsen.

Af Ann-Selena Cailloux
Projektmedarbejder, Folkebevægelsen
mod EU

Det er vigtigt for Folkebevægelsen mod EU's oplysende virksomhed, at bevægelsen har forbindelser til Bruxelles. På den måde får vi indsigt i hvad der sker i EU, og den viden kan vi dele videre med medlemmer og offentlighed.

Folkebevægelsen mod EU rejste ned til Bruxelles nogle dage i maj måned for at genoptage kontakten med den parlamentariske gruppe, vi tidligere har siddet i og for at mødes med civilsamsfundsorganisationer fra andre EU-lande.

4. MAJ

Den 4. maj deltog vi i et ledermøde for alle nuværende og potentielle medlemmer af GUE/NGL-gruppen, som er den parlamentariske gruppe, Folkebevægelsen mod EU før har siddet i.

Hvis Folkebevægelsen mod EU bliver opstillingsberettiget til EU, skal bevægelsen tage stilling til, om det fortsat er her, vi vil sidde.

Susanna Dyre-Greensite, formand for Folkebevægelsen mod EU, repræsenterede bevægelsen ved mødet. De forskellige ledere udvekslede status på den politiske situation i deres respektive lande og planer for EU-valget i 2024. Susanna fortalte om sidste års folkeaf-

stemning samt om Folkebevægelsens mærkesager og udfordringen med vælgererklæringer.

5. MAJ

Den 5. maj udvekslede kommunikations- og projektansatte viden samt ønsker til, hvordan GUE/NGL-gruppen eventuelt kan støtte de nationale valgkamp til EU. Her deltog jeg selv.

Derudover holdt Folkebevægelsen bilaterale møder med medlemmer af EU-Parlamentet. De nye kontakter vil komme Folkebevægelsens EU-kritiske arbejde til gode.

13. MAJ

På fredskonferencen *Peace Activist Forum* i Bruxelles lørdag d. 13. maj bidrog Folkebevægelsen mod EU med vores erfaring fra debatten om forsvarsforbeholdet og vores viden om, hvordan krigen Ukraine blev misbrugt i den offentlige debat til at indskrænke demokratiet og afgive suveræniteten.

Vores input gjorde indtryk på de deltagere, der deltog fra både små og store fredsbevægelser fra 11 forskellige lande i Europa, og efterlod ingen i tvivl om hvilken retning og fart militariseringen af EU har taget.

Folkebevægelsen mod EU diskuterer EU-valgkamp med EU's GUE/NGL-gruppe

Brussels Peace Activist Forum, hvor Folkebevægelsen delte erfaringer fra forsvarsforbeholdsaftemningen

Susanna Dyre-Greensite fra Folkebevægelsen mod EU taler til ledermøde i EU's GUE/NGL-gruppe.

DEMOKRATISK BUNDSKRABER I EU

Danmark er det land i EU, hvor det er sværest at blive opstillingsberettiget til EU-valg. Danmark bør være en demokratisk frontløber, ikke en demokratisk bundskraber.

I Danmark er der krav om 70.680 bekræftede vælgererklæringer, som udløber efter 18 måneder.

Af Susanna Dyre-Greensite
Formand, Folkebevægelsen mod EU

70.680. Så mange dobbelt-bekræftede vælgererklæringer, som udløber efter 18 måneder, kræves der i dag for at blive opstillet til EU-valget, hvis man ikke i forvejen sidder i Folketinget eller i EU-Parlamentet. Til sammenligning kræves der kun 20.000 til Folketingsvalg.

Folkebevægelsen mod EU mener ikke, at forskellen er rimelig. Det begrundede vi i en deputation for Indenrigsudvalget i Folketinget den 16. maj. Folkebevægelsen sendte samtidig en skriftlig henvendelse til udvalget.

EN "VIS CHANCE"

Indenrigs- og sundhedsminister Sophie Løhde svarede Folkebevægelsens skriftlige henvendelse med, at hun ikke mener, at der er grund til at lave om på reglerne. Det begrundede hun med, at det er vigtigt, at opstillede lister skal have en "vis chance for at blive valgt ind". Da der kun er 14 pladser at fordele, er spærregrensen høj, og derfor giver det mening, mener ministeren, at der "skal noget til for at kunne stille op".

Folkebevægelsen mod EU modtog over 100.000 stemmer ved sidste valg til

EU-Parlamentet. Der var to partier, der fik færre stemmer end Folkebevægelsen mod EU. Det var Liberal Alliance og Alternativet. Begge partier er dog opstillingsberettiget til EU-valget, fordi de klarede spærregrensen til et helt andet valg, nemlig folketingsvalget. Baseret på sidste valg har Folkebevægelsen en "vis chance" for at blive valgt – endda større, end to partier, der ikke skal indsamle vælgererklæringer.

EU-SPÆRREGRENSEN

Det er rigtigt, at der er højere spærregrense til EU-valg end til Folketingsvalg. Spærregrensen er dog ikke 3,5 gange så høj, selvom man skal indsamle over 3,5 gange så mange vælgererklæringer.

I øjeblikket har Danmark 14 pladser i EU. Modsat ved folketingsvalg er det muligt at indgå valgforbund ved EU-valg. Ved seneste valg lykkedes det derfor Konservativt Folkeparti at komme ind med 6,2% af stemmerne og Enhedslisten at komme ind med 5,5% af stemmerne. Spærregrensen ved et Folketingsvalg er på 2%.

Der er et forslag til behandling i EU lige nu om at ændre på fordelingen af pladserne, så Danmark får 15 pladser i stedet for 14. Inden 2019 havde Danmark 13 pladser. Jo flere pladser, desto lavere

spærregrense.

Det er ikke logisk, at det skal være lige så svært at blive opstillingsberettiget, hvis Danmark har 14-15 pladser som det var, da Danmark havde 13 pladser, når nu spærregrensen er lavere. Særligt ikke, når det netop er spærregrensen, ministeren henviser til som begrundelse for antallet af vælgererklæringer.

EU-VALG SVÆRERE END NATIONALE VALG

Der til kommer, at det alt andet lige er sværere at indsamle vælgererklæringer til EU-valg end til nationale valg. Der er markant mindre mediedækning på EU-spørgsmål end nationale spørgsmål. Ifølge Udenrigsministeriets hjemmeside er der i øjeblikket 17 danske EU-korrespondenter i Bruxelles, mens der er 160 journalister på Christiansborg.

Derudover får lister, der stiller op til folketingsvalget og opnår mindst 1.000 stemmer partistøtte af staten. Det får lister, der stiller op til EU ikke. Flere af de nyere partier, der nu sidder i Folketinget, har kunnet bruge partistøtten til vælgererklæringskampagner.

DANMARK ER DEMOKRATISK BUNDSKRABER

Størstedelen af dansk lovgivning kom-

mer direkte eller indirekte fra EU. Derfor burde det være nemt at komme til orde i EU-debatten. Det er stort set kun opstillingsberettigede lister, der får lov til det. Derfor er det intet mindre end

et demokratisk problem, at det er så svært at komme på EU-stemmesedlen i Danmark.

Danmark er det land, der kræver su-

verænt flest vælgererklæringer pr indbygger. Danmark er dermed en demokratisk bundskraber i forhold til de lande, vi plejer at sammenligne os med.

En liste med kravene i samtlige medlemslande ses herunder.

KRITERIER FOR OPSTILLING TIL EU-PARLAMENTET I SAMTLIGE MEDLEMSLANDE

LAND	INDB. ¹	KRITERIE(R)
Belgien	11,4	Mindst 200 vælgererklæringer og maksimalt 500 vælgererklæringer afhængig af indbyggertallet i den provins, der opstilles i.
Bulgarien	7,1	7.000 vælgererklæringer
Cypern	0,9	Intet krav om vælgererklæringer
Danmark	5,9	70.680 vælgererklæringer over en periode på 3 år, hvor de enkelte erklæringer holder i 18 måneder.
Estland	1,3	Intet krav om vælgererklæringer. Der kræves blot en registrering som en NPO.
Finland	5,5	2.000 vælgererklæringer
Frankrig	67,0	Intet krav om vælgererklæringer. Der skal blot betales et gebyr for at blive verificeret som et parti eller en kandidat, der stiller op udenfor et parti.
Grækenland	10,8	Intet krav om vælgererklæringer. Den enkelte kandidat skal blot være fyldt 25 år på valgdagen.
Irland	4,8	En kandidat, der ønsker at opstille til EU-Parlamentet, udpeges af et politisk parti eller indsamler 60 vælgererklæringer.
Italien	60,6	Intet krav om vælgererklæringer. Den enkelte kandidat skal blot være fyldt 25 år på valgdagen.
Kroatien	4,2	5.000 vælgererklæringer
Letland	2,0	Intet krav om vælgererklæringer. Et parti, der ønsker at stille op til EU-Parlamentsvalget, skal blot have mindst 500 medlemmer og have været etableret i mindst ét år før valgdagen.
Litauen	2,8	Intet krav om vælgererklæringer. Den enkelte kandidat skal blot være fyldt 21 år og opfylde kriterierne for at kunne stemme i Litauen.
Luxemburg	0,6	Intet krav om vælgererklæringer. Den enkelte kandidat skal blot være fyldt 18 år og opfylde kriterierne for at kunne stemme i Luxembourg.
Malta	0,4	Intet krav om vælgererklæringer
Nederlandene	17,1	Intet krav om vælgererklæringer
Polen	38,0	10.000 vælgererklæringer
Portugal	10,3	Intet krav om vælgererklæringer. Den enkelte kandidat skal blot kunne verificere, at denne kan stemme i Portugal.
Rumænien	19,6	Et politisk parti skal indsamle 200.000 vælgererklæringer, mens en individuel kandidat, der ikke stiller op for et parti, skal indsamle 100.000 vælgererklæringer.
Slovakiet	5,4	Intet krav om vælgererklæringer
Slovenien	2,1	Et politisk parti skal have enten fire underskrifter fra medlemmer af det nationale parlament eller 1.000 vælgererklæringer.
Spanien	46,5	15.000 vælgererklæringer fra spanske statsborgere eller sammenlagt 50 underskrifter fra valgte spanske repræsentanter fra parlament og byråd samt spanske MEP'er i EU-Parlamentet.
Sverige	10,0	1.500 vælgererklæringer
Tjekkiet	10,6	Intet krav om vælgererklæringer. Den enkelte kandidat skal blot kunne dokumentere, at denne er Tjekkisk statsborger samt kunne verificere, hvilket parti denne evt. opstiller for.
Tyskland	82,8	Opstilling i én stat kræver en vælgererklæring pr. 1.000 personer, der kan stemme, dog maks. 2.000 vælgererklæringer. Ved opstilling for hele landet kræver det 4.000 vælgererklæringer.
Ungarn	9,8	20.000 vælgererklæringer
Østrig	8,8	2.600 vælgererklæringer

1: Mio. indbyggere. Find kilder på samtlige kriterier i artiklen "Opstilling til EU-valg: Så nemt er det i andre lande" på folkebevægelsen.dk

STØT OS

MobilePay
62755

Netbank
9860-025100

QR til MobilePay

Finansieret med tilskud fra Europa-Nævnet. Ansvar for indholdet er alene tilskudsmodtagers.

Folk i Bevægelse

Udgives af:

Folkebevægelsen mod EU
Lyngbyvej 42, 2100 København Ø

Tlf.: 3536 3740

E-mail: fb@folkebevaegelsen.dk

Web: folkebevaegelsen.dk

Redaktion:

Ann-Selena Lindenskov Cailloux
Elna Helene Dyre
Niels Eriksen
Susanna Dyre-Greensite

Layout og ansvarshavende redaktør:

Susanna Dyre-Greensite

Tryk:

Billigtryksag.dk

BEGIVENHEDER

MED STØTTE FRA EUROPA-NÆVNET

KØBENHAVN: 5. JUNI KL. 12.30-15.00

**OFFENTLIGT GRUNDLOVSMØDE:
EU UDEN FOR EUROPAS GRÆNSER – GRUNDLOVE I OG
UDEN FOR EU**

Sted: "Musikhuset" i 3F BJMF,
Mølle Allé 26, 2500 Valby

SKIVE: 5. JUNI KL. 13.00

**OFFENTLIGT GRUNDLOVSMØDE:
EU UDEN FOR EUROPAS GRÆNSER – EU OG DANMARK I
NORDEN, NATO OG FN**

Sted: Aktivitetscentret Ny Skivehus Odgaardsvej 15, 1. sal
7800 Skive

RØNNE: 17. JUNI KL. 14.00-15.00

**EVENT PÅ FOLKEMØDET PÅ BORNHOLM:
EU UDEN FOR EUROPAS GRÆNSER – EU OG AFRIKAS
SIDSTE KOLONI**

Sted: Cirkuspladsen på Folkemødet på Bornholm
Telt C26

BLIV MEDLEM

HVAD KOSTER DET?

Almindeligt kontingent.....400 kroner/årligt

Nedsat kontingent.....Pensionist, studerende eller lignende ...150 kroner/årligt

Der er mulighed for halvårlig betaling af almindeligt eller nedsat kontingent.

Du kan læse mere og blive medlem på folkebevaegelsen.dk/bliv-medlem/ eller ved at scanne QR-koden.

Al henvendelse: Folkebevægelsen mod EU, Lyngbyvej 42, 2100 KBH Ø

PP Danmark, Port Payé
PostNord